

Dosarul nr. 2ra-808/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – G. Manoli

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – N. Budăi, A. Malii, I. Muruianu

Î N C H E I E R E

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Pridorojnii Victor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pridorojnii Victor către Ministerului Afacerilor Interne al RM și Ministerului Finanțelor al RM cu privire la constatarea detenției ilegale și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 decembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 05 februarie 2019, Pridorojnii Victor a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne al RM și Ministerul Finanțelor al RM cu privire la constatarea detenției ilegale în izolatorul de detenție provizorie al Direcției de poliție mun. Chișinău în perioada 04 iulie 2014 – 18 iulie 2014 și încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM, a sumei de 150000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la 04 iulie 2014, a fost reținut în cadrul cauzei penale nr. 2014028075 și plasat în izolatorul de detenție al Direcției de poliție mun. Chișinău, situat pe str. Tighina nr. 6.

La 05 iulie 2014, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a emis mandat de arestare a reclamantului, pe un termen de 30 de zile, iar la 18 iulie 2014, a fost transferat în Penitenciarul nr.13 din mun. Chișinău.

Astfel, consideră că în perioada 04 iulie 2014 – 18 iulie 2014, a fost deținut în izolatorul de detenție preventivă al Ministerului Afacerilor Interne al RM, contrar prevederilor legii, deoarece instituția dată nu face parte din sistemul instituțiilor penitenciare ale Ministerului Justiției al RM și nu se regăsește printre penitenciarele sau izolatoarele de urmărire penală ale Departamentului instituțiilor penitenciare al Ministerului Justiției al RM.

Mai mult ca atât, izolatorul de detenție provizorie al Direcției de poliție mun. Chișinău nu este asigurat cu toate condițiile de detenție a prevenitului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 mai 2019, a fost admisă cererea Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la excepția de tardivitate și s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Pridorojnii Victor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2019, s-a casat încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2019 și s-a remis cauza în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 decembrie 2019, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Pridorjînii Victor.

La 10 ianuarie 2020, avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Pridorjînii Victor, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 decembrie 2019, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în cauză.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Croitor Alexei în interesele lui Pridorjînii Victor și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 decembrie 2019.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a remarcat faptul că hotărârea atacată cu apel este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces, prima instanță determinând corect raportul juridic dedus judecării, stabilind și elucidând pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, dând apreciere completă și obiectivă, probelor relevante cazului.

În context, instanța de apel a menționat că chestiunile privind deținerea în arest preventiv, inclusiv chestiunea cu privire la locul detenției preveniților este de competența exclusivă a judecătorului de instrucție sau a instanței de drept penal, care asigură respectarea legislației prin prisma Codului de executare și a Codului de procedură penală.

Din acest punct de vedere, Colegiul a concluzionat că acțiunea reclamantului/apelant nu are suport juridic, și întemeiat a fost respinsă.

La 22 ianuarie 2021, prin intermediul serviciilor poștale, avocatul Croitor Alexei în interesele lui Pridorjînii Victor, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020, solicitând casarea actului judecătoresc și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, reiterându-se circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în acțiune și în cererea de apel, a fost invocat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu au aplicat normele legale care urmau a fi aplicate, iar legea la care au făcut referire instanțele, a fost interpretată eronat. Astfel, prevederile art.1405 din Codul civil și art.6 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 "Cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de drept", la care au făcut referire instanțele de judecată, nu sunt aplicabile cazului dat.

De asemenea, reprezentantul recurentului a menționat că instanțele de judecată, au examinat cauza în lipsa reclamantului/apelant, care de altfel a solicitat să fie escortat la ședința de judecată, iar actele de dispoziție, emise în prezentul litigiu, sunt nemotivate, fapte care au dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil.

La 27 aprilie 2021, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus referință la recursul declarat de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Pridorjînii Victor, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020 a fost expediată participanților la proces la 11 noiembrie 2020, însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc, nu au fost constatate.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs depusă de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Pridorojnii Victor, la 22 ianuarie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Pridorojnii Victor, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Conform art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Pridorojnîi Victor.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeieri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Croitor Alexei, în interesele lui Pridorojnîi Victor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru